

Prima instanță: Judecătoria Economică de circumscripție, (jud. V. Orîndaș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. Gh. Eni, N. Bondarenco, V. Movilă)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție, (jud. A. Cobăneanu, T Răducanu, S. Moldovan)

Î N C H E I E R E

24 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire depusă de Gospodăria Țărănească „Danco”, reprezentată de avocatul Gheorghe Cobzac,

împotriva încheierii din 16 ianuarie 2013 a Curții Supreme de Justiție prin care a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Gospodăria Țărănească „Danco” împotriva deciziei din 10 iulie 2012 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost admis apelul declarat de către Gospodăria Țărănească „Danco” și modificată parțial hotărârea din 20 februarie 2012 a Judecătoriei Economice de circumscripție,

în cauza civilă la cererea formulată de SA „Combinatul de vinuri din Taraclia” împotriva GȚ „Danco” cu privire la încasarea datoriei și prejudiciului,

c o n s t a t ă :

La 08 februarie 2011, societatea pe acțiuni „Combinatul de vinuri din Taraclia” a depus cerere de chemare în judecată împotriva gospodăriei țărănești „Danco” cu privire la încasarea datoriei și prejudiciului.

Prin hotărârea Judecătoriei Economice de circumscripție din 20 februarie 2012 acțiunea SA „Combinatul de vinuri din Taraclia” a fost admisă parțial.

A fost încasată de la gospodăria țărănească „Danco” în beneficiul societății pe acțiuni „Combinatul de vinuri din Taraclia” datoria în sumă de 1 248 247,6 de lei, procentul bancar în sumă de 500 000 lei, dobânda de întârziere în sumă de 1 547 428,03 lei și taxa de stat în sumă de 50 000 lei.

În rest pretențiile au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Concomitent, Judecătoria economică de circumscripție a dispus că în cazul lipsei mijloacelor financiare de stingerea a datoriei la gospodăria țărănească „Danco”, a transmite cu drept de proprietate societății pe acțiuni „Combinatul de vinuri din Taraclia” plantații de viță de vie în valoarea sumei încasate, evaluate la data transmiterii.

Prin decizia din 10 iulie 2012 Curtea de Apel Cahul a fost admis apelul declarat de gospodăria țărănească „Danco” și a fost modificată hotărârea Judecătoriei

Economice de circumscripție din 20 februarie 2012 prin excluderea din dispozitivul hotărârii a sintagmei „În cazul lipsei mijloacelor financiare de stingere a datoriei gospodăriei țărănești „Danco” față de societatea pe acțiuni „Combinatul de vinuri din Taraclia” în sumă totală de 3.345.675,63 lei, a transmite cu drept de proprietate societății pe acțiuni „Combinatul de vinuri din Taraclia” plantații cu viță de vie în valoarea datoriei, evaluate la data transmiterii”.

În rest, hotărârea a fost menținută.

Prin încheierea din 16 ianuarie 2013 a Curții Supreme de Justiție a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Gospodăria Țărănească „Danco”.

La 15 octombrie 2021, Gospodăria Țărănească „Danco”, reprezentată de avocatul Gheorghe Cobzac a depus o cerere de revizuire împotriva încheierii din 16 ianuarie 2013 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia.

Verificând încheierea supusă revizuirii, în raport cu criticile formulate și în limitele temeiurilor de drept invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire este inadmisibilă, pentru motivele ce se succed.

În corespundere cu articolul 452 alin. (1¹) al Codului de procedură civilă, revizuirea s-a examinat fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Posibilitatea revizuirii prevăzute de Capitolul XXXIX din Codul de procedură civilă reprezintă o procedură excepțională. Prin urmare, cererile de revizuire a hotărârilor judecătorești trebuie supuse unei analize stricte.

În conformitate cu articolul 446 alin. (1) al Codului de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol.

Alin. 2 al aceleiași norme prevede că încheierile de încetare a procesului conform art. 265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art. 186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

Structura logico – juridică a art. 451 alin. (1) – (4) al Codului de procedură civilă prevede condițiile de formă și de conținut a unei cereri de revizuire, obligația revizuentului de a depune cererea la instanța competentă și inadmisibilitatea avansării repetate a unei asemenea cereri, care este întemeiată pe aceleași temeiuri. În mod corespunzător, nerespectarea acestor cerințe legale dictează aplicarea art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă.

Totuși, în urma modificărilor operate, prin Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018, la art. 446 și 448 al Codului de procedură civilă, încheierile judecătorești, care nu se referă la fondul cauzei, nu se supun revizuirii. În același context, legislatorul a exclus competența Curții Supreme de Justiție de a examina cererile de revizuire împotriva deciziilor curților de apel în privința cărora Curtea Supremă de Justiție s-a pronunțat printr-o decizie asupra inadmisibilității.

Din această perspectivă, Colegiul judiciar trebuie să se pronunțe dacă încheierea irevocabilă de inadmisibilitate poate fi supusă revizuirii și dacă Curtea Supremă de Justiție este competentă să judece o atare situație juridică.

Cu privire la primul aspect, instanța notează că art. 440 alin. (1) al Codului de

procedură civilă confirmă că încheierea de inadmisibilitate a unui recurs nu se referă la fondul cauzei, ceea ce face aplicabil art. 446 alin. (2) al Codului de procedură civilă.

Cu toate acestea, temeiurile indicate la art. 433 lit. a¹) – d) al Codului de procedură civilă pot fi apreciate doar de instanța de recurs, iar lipsa unei căi de atac, chiar și de retractare, ar afecta dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 6 alin. (1) din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Europene, îndepărtarea de la principiul securității juridice este justificată doar când este impusă de circumstanțe cu caracter substanțial și convingător (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza Ryabykh vs Rusia, hotărârea din 24 iulie 2003, § 52; cauza Pravednaya vs Rusia, hotărârea din 18 noiembrie 2004, § 25; cauza Giuran vs România, hotărârea din 21 iunie 2011, § 30).

Competența instanțelor superioare de a casa și de modifica hotărâri judecătorești obligatorii și executorii ar trebui exercitată pentru corectarea erorilor judiciare. Această competență trebuie exercitată astfel încât să facă, atât cât este posibil, un echilibru echitabil între interesele unui individ și nevoia de a asigura eficiența sistemului judiciar (a se vedea, *mutatis mutandis*, cauza Nikitin vs Rusia, hotărârea din 20 iulie 2004, § 54-61; cauza SC „Textinc” SA vs România, hotărâre din 6 februarie 2018, § 24).

La acest capitol, Colegiul judiciar observă că prin încheierea din 16 ianuarie 2013 a Curții Supreme de Justiție a fost considerată inadmisibilă cererea de recurs depusă de Gospodăria Țărănească „Danco”, în baza temeiul prevăzut la articolul 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Formalitățile specificate la articolul 433 a¹) – d) din Codul de procedură civilă au fost respectate de recurent, iar completul de judecată nu a avut obiecții în această parte.

Drept consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție trage concluzia că încheierea menționată supra nu poate fi contestată în procedură de revizuire, iar instanța nu este competentă de a examina cererea de revizuire formulată de Gospodăria Țărănească „Danco”.

Or, este evident că hotărârea din 20 februarie 2012 a Judecătoriei Economice de circumscripție a fost supusă căilor de atac și a fost menținută prin decizia din 10 iulie 2012 a Curții de Apel Cahul. Conjunctura descrisă supra determină posibilitatea depunerii revizuirii la Curtea de Apel Cahul, conform competenței specificate în art. 448 alin. (2) al Codului de procedură civilă.

Colegiul judiciar relevă că legislatorul nu a prevăzut o împuternicire expresă a instanței de revizuire în acest caz. Însă, art. 446 alin. (1) al Codului de procedură civilă stabilește fără echivoc că dispozițiile judecătorești se supun revizuirii în condițiile capitolului XXXIX. Totodată, alin. (2) din articolul respectiv folosește sintagma „încheierile de inadmisibilitate a revizuirii”, ce vizează în mod direct doar încheierile judecătorești, care nu se supun revizuirii, întrucât nu se referă la fondul cauzei.

Astfel, raționamentele de mai sus limitează soluția instanței la art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii

de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Pe baza celor prezentate, Colegiul atestă că legislatorul nu a exemplificat împrejurările, când o instanță de revizuire trebuie să pronunțe o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă. Totuși această dispoziție legală, dar și practica judiciară constantă, denotă că o cerere de revizuire poate fi declarată inadmisibilă, atunci când nu a fost depusă în termenele prevăzute la art. 450 al Codului de procedură civilă sau a fost declarată de persoanele care nu sunt în drept să facă acest lucru.

La fel, cerere de revizuire poate fi respinsă atunci când nu sunt respectate condițiile de formă din art. 451 alin. (1) și (3) al Codului de procedură civilă. Actualmente, urmând logica expusă supra, instanța de revizuire poate considera o cerere de revizuire ca inadmisibilă în cazul în care revizuirea este depusă împotriva unui act ce nu se supune revizuirii.

Având în vedere prevederile art. 446, 451 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide că cererea de revizuire depusă de Gospodăria Țărănească „Danco”, reprezentată de avocatul Gheorghe Cobzac, urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Gospodăria Țărănească „Danco”, reprezentată de avocatul Gheorghe Cobzac, împotriva încheierii din 16 ianuarie 2013 a Curții Supreme de Justiție, emisă în cadrul cauzei civile intentate la cererea formulată de SA „Combinatul de vinuri din Taraclia” împotriva gospodăriei țărănești „Danco” cu privire la încasarea datoriei și prejudiciului.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru